

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M. D.**, narozený dne X,
státní příslušník X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným,
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 10,

proti
žalované: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-668/ZA-ZA11-D07-2020 ze dne 30. 11. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodl naříkaným rozhodnutím tak, že Polská republika je státem příslušným k přijetí žalobce zpět podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, neboť vydala žalobci vízum. Žalovaný neshledal překážky přemístění do Polska, které nevykazuje systémové nedostatky při vyřizování azylových žádostí a žalobci tam nehrozí nelidské nebo ponižující zacházení.
2. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou. Namítl nepřezkoumatelnost napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

rozhodnutí, protože z něj nelze dovodit absenci nelidského či ponižujícího zacházení v Polsku. Příslušným státem pro posouzení azylové žádosti žalobce by měla být Česká republika, jelikož na jejím území žádost podal a rovněž se na něm právě nachází. Na X, tedy v zemi původu žalobce probíhá dlouhodobý ozbrojený konflikt a při návratu hrozí žalobci odvod do armády včetně nasazení do bojů. Žalovaný měl žalobci udělit přinejmenším doplňkovou ochranu podle § 14a o azylu, nebo dokonce azyl podle § 12 písm. b) téhož zákona. Eventualitu přesídlení mimo východ X, kde boje probíhají, žalobce odmítl s poukazem na násilnosti po celé zemi a svou ekonomickou situaci.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že postupoval v souladu se zákonem. Podle čl. 12 nařízení č. 604/2013 nemůže být ČR státem příslušným k posouzení azylové žádosti. Skutečnost žalobcovy fyzické přítomnosti na území ČR nelze podřadit pod žádné z právních kritérií. Poněvadž žalovaný nerozhodoval o žalobcově žádosti meritorně (to je věci Polska), nepodléhal povinnosti zabývat se, zda žalobci hrozí po návratu do vlasti pronásledování nebo vážná újma. V Polsku přitom žalobci nic z toho nehrozí, což ostatně ani netvrdil. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně vyplynulo, že se žalovaný zabýval azylovým řízením v Polsku, a to včetně podmínek žadatelů.

Posouzení věci

4. Žaloba není důvodná. Nebyl důvod, aby žalovaný věcně posuzoval žádost žalobce o mezinárodní ochranu, neboť k tomu je příslušné Polsko. Žalobcem zdůrazňovaný stav na X tak pro žalovaného nebyl vůbec významný.
5. Podrobnost a kvalita žaloby předurčují rozsah a intenzitu přezkumné činnosti soudu i nezbytný rozsah odůvodnění jeho rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 3/2008-78 ze dne 24. 8. 2010, č. 2162/2011 Sb. NSS). V tomto ohledu žalobce netvrdil, že by určení příslušnosti Polska podle čl. 12 nařízení č. 604/2013 bylo nezákonné (žalobce byl v době rozhodnutí držitelem platného víza). V žalobě jasně uvedl pouze to, že se fyzicky nachází na území ČR a že „z rozhodnutí nejde jednoznačně dovodit, že žalobci nehrozí v Polské republice nelidské či ponižující zacházení.“ V takto omezeném rozsahu se tedy soud žalobou zabýval.
6. Místo fyzické přítomnosti nepředstavuje pravidlo pro určení státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu a místo podání žádosti o mezinárodní ochranu nepředchází ostatním pravidlům určení příslušnosti (čl. 3 odst. 1, 2 nařízení č. 604/2013), tedy ani pravidlům čl. 12 nařízení. Žalovaný tedy určil příslušnost Polska správně.
7. Nedůvodná je námitka směřující pouze vůči odvodnění napadeného rozhodnutí. Z něj jasně plyne závěr žalovaného, že neexistují závažné důvody se domnívat, že dochází k systémovým nedostatkům, pokud jde o azylové řízení a o podmínky přijetí žadatelů v Polsku, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie. Sám žalobce ostatně netvrdil, a to ani před žalovaným, ani před soudem, že by nějaké systémové nedostatky polského azylového řízení nebo nevhodné podmínky žadatelů o mezinárodní ochranu vůbec existovaly.
8. Nad rámec nezbytného odůvodnění lze jen doplnit, že závěry žalovaného mají oporu ve spisu. Situaci v Polsku žalovaný posoudil podle Informace Odboru azylové a migrační politiky ze dne 10. 8. 2020 (č. l. 27–31 správního spisu), která o systémových nedostacích také nevypovídá. S tímto podkladem byl žalobce seznámen (srov. č. l. 35–36 správního spisu). S ohledem na okolnosti případu tak žalovaný neměl důvod vyhledávat další

informace, protože o uspokojivých podmínkách v Polsku nepanovala v řízení pochybnost.

9. Z protokolu na č. l. 36 správního spisu pak také jasně plyne, z jakých podkladů pro rozhodnutí (srov. § 50 odst. 1 správního řádu) žalovaný vycházel. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je v tomto ohledu také jasné – žalovaný vycházel zejména z konkrétní informace o příznivém stavu azylového řízení a podmínek žadatelů v Polsku, ale vycházel též i z absence jiných, autoritativních informací o nepříznivém stavu téhož.
10. Věcné posouzení důvodů pro udělení mezinárodní ochrany po právu nebylo předmětem řízení před žalovaným a nemohlo tudíž být ani předmětem soudního přezkumu. Námitky žalobce zpochybňující bezpečnost na X tak nebyly pro rozhodnutí významné.
11. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 5. březen 2021

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce